

שק אגוזים

פורטוגל

התאספו פעם ארבעה חברים לערב בילוי. שלושה מהם היו איכרים בני משפחות והרביעי כומר, רווק. שוחחו, צחקו, שתו הרבה והתחילו להתווכח מי מיהם חי טוב יותר. אמר הכומר "אתם כולכם נשואים ואני רווק וחי טוב מכולכם. אני בעל הבית לעצמי, אלך לאן מתחשק לי, אקח לי מה שארצה, לא אשאל איש. ואתם תחת פקודות של נשיכם ובבית שלכם, כפי שאומרת המימרה, תרנגולת חכמה מתרנגול! אמרו, האם זה לא כך?" החברים נעלבו. "לא, לא נכון."

התחילו לריב, רבו עד שגרונם ניחר. בסוף אמר הכומר: "אני אדם עשיר והשנה התעשרתי עוד יותר. במטע שלי היה יכול גדול של אגוזים, כזה שעוד לא היה קודם אף פעם. אז מי שיראה לי שחי בדעה שלו בבית, ולא מחכה כל היום שאשתו תצביע לו מה לעשות, זה יקבל ממני שק אגוזים. מסכימים?" "מסכימים!" ענו החברים. "אז כך סיכמנו" אמר הכומר וחזר הביתה לקטוף אגוזים. נשארו שלושה חברים. כולם חשקו באגוזים והתחילו לחשוב איך להוכיח שבאמת הם השולטים בבית. הרי הם בדרך כלל מוותרים לאישה, פעם בזה, פעם בדבר אחר. כך זה במשפחה. רק פרננדו היחידי שלא פקפק. כל העיירה ידעה שהוא בעל בית קפדן.

שק גדול בבית? רק האישה לא נתנה.
אמרה 'איך זה יראה שתלך עם שק
ריק על כתף. שכנים יצחקו. קח את
הקטן ותכניס לכיס!'
התחיל הכומר לצחוק: "תחזיר את
האגוזים. עכשיו אני רואה מי המנהל
בביתך!"
ופרננדו הלך בידיים ריקות. ובבית עוד
נזפה בו האישה שאינו יודע לשמור
על לשונו והתגלה טיפש כזה.

בביתו לא אישה ולא ילדים מעזים
לפתוח פה! מה צריך להוכיח אם כל
השכנים יעידו על כך!
הוא דפק באגרופו בשולחן ואמר
לחבריו:
"על מה לחשוב? ממילא האגוזים
שלי!" והלך לכומר.
"אף אחד בעיירה שלנו" אמר "לא יעז
לומר שבביתי תרנגולת חכמה
מתרנגול! אם אינך מאמין, שאל את
האנשים!"
"למה שלא אאמין לך" ענה לו הכומר
"תרגע, תקבל אגוזים. רק ותביא
שק."
כעבור שעה חזר פרננדו לכומר,
הוציא שק קטן מהכיס. מילא לו
הכומר אגוזים ואחר כך שאל:
"פרננדו, אין לך בבית שק גדול יותר
מהשקית הזו?"
"בוודאי שיש. מה? לאיכר לא יהיה